

Forfatter: Fortegnelsen over Trykkefrihedens Skrifter III, stk. 4

Titel:

Citation: "Fortegnelsen over Trykkefrihedens Skrifter III, stk. 4", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Fortegnelsen bind 3, Fortegnelse paa alle de Skrifter som siden Trykfriheden ere udkomne, stk. 1-27, anm. nr. 1-272, dækkende 14.09.72-14.09.73 [stk. 2-27 ikke averteret i AA]*, Gyldendal, 1773, s. 3. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-4_003-shoot-w4_003_004_p3_bZONE1562700/facsimile.pdf (tilgået 22. juni 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Fortegnelsen bind 3, Fortegnelse paa alle de Skrifter som siden Trykfriheden ere udkomne, stk. 1-27, anm. nr. 1-272, dækkende 14.09.72-14.09.73 [stk. 2-27 ikke averteret i AA]

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

holder noget af Pigen Lisette, forærer hende usforsigtig denne Daase. Lisette, for at faae udløst af Christoffer, den Reisendes Tjener, hvem hans Herre er, giver den til ham. Imidlertid savner den Reisende sin Daase, og hans Mistanke falder af adskillige Grunde paa M. Krum: Han aabenbarer Baronens sin Mistanke, og efter anstillet Undersøgelse findes den at være grundet; ja Christoffer selv foreviser sin Herre Daasen, uvidende om, at den tilhorte ham. Ved Anledning af dette Lyverie opdages ogsaa, hvem forrige Aftens Røvere vare. Baronens faaer her nye Aarsag til at prise den Skiebne, der havde sendt denne Rejsende, som nu anden Gang var hans Befrier; Begge vare de af en lige venkabelig og ædelmodig Karakter. Baronens har ikke det, som er nok for hans Taknemlighed, til at belønne den Rejsende. — Den Rejsende afflaaer al Belønning, den han allene søger i sin Døds Medvidenhed. Baronens Frelsen Datter, en ung uskyldig Pige, søler ogsaa Venkabskab, men mere end almindeligt for den Rejsende. Faderen har intet imod hendes Venkabskab, men hans Duffe er paa det nærmeste at kunde forbindes med sin Giest; han tilbyder ham derfor sin Datters Haand. Saa venkabeligt og ædelmodigt